

ת"פ 5426/08/21 - מדינת ישראל נגד אחמד מחרום

בית משפט השלום בנצרת
ת"פ 5426-08-21 מדינת ישראל נ' מחרום

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המאשימה
נגד
הנאשם
אחמד מחרום
מדינת ישראל

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו מיום 5.7.22, בעבירה של **החזקת סכין שלא למטרה כשרה**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. בהתאם לכתב האישום, ביום 18.5.21, התקיימו הפגנות בעיר נצרת. במועד זה נמצא הנאשם כשהוא שוהה באותו אזור, בסמוך לשעה 19:00, כשהוא נושא על גופו סכין מתקבעת שאורך להבה 9 ס"מ.
3. לבקשת הסנגור, הוזמן תסקיר טרם הטיעונים לעונש, אשר התבקש להתייחס גם לסוגיית ביטול ההרשעה. שרות המבחן המליץ בתסקירו על ביטול ההרשעה, ואילו המאשימה בטיעוניה עומדת על הותרת ההרשעה על כנה, לצד ענישה צופה פני עתיד.

תסקיר שרות המבחן

4. שרות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות דומות על ידי הנאשם הינו נמוך והמליץ להטיל על הנאשם ענישה שיקומית של צו של"צ בהיקף של 150 שעות לצד התחייבות. בנוסף, הומלץ על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

על פי התסקיר מיום 20.1.23, הנאשם צעיר בן 24, רווק, תושב נצרת. דווח כי סיים 12 שנות לימוד ללא בגרות. עוסק בשנה האחרונה בעסק הפרטי אשר בבעלותו בתחום השליחויות, ומתנדב בתחנה לכיבוי אש בנצרת. הנאשם מסר כי כיום פעילותו בתחנה הושהתה בשל העבירה שביצע, ותכניותיו להתקבל לעבודה בתחנת כיבוי האש בעתיד עלולות להשתבש אם יורשע בדין.

משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים וחמישה ילדים בגילאים 24-28, תיאר חיים נורמטיביים ויצרניים, ללא רקע פלילי. נמסר כי היחסים ביניהם טובים ותקינים, והמעורבות הפלילית של הנאשם נתפסת כחריגה ונוגדת את הנורמות המשפחתיות.

הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו אקטיביים במהלך חייו, ותוצאות בדיקת השתן שמסר - תקינות.

הנאשם נעדר עבר פלילי. לחובתו ארבע הרשעות תעבורה.

בהתייחסותו לעבירה נשואת כתב האישום, מסר כי ביום האירוע, היה בדרכו למאפייה לרכישת מוצרי מזון. לדבריו, הבחין בשני נערים משחקים בסכין מתקפלת ולקח אות הסכין מהם במטרה לזרוק את הסכין לפח, לאחר שהסביר להם את הסיכון שבדבר. בהמשך דרכו נעצר לבדיקה שגרתית על ידי שוטרים שמצאו עליו את הסכין.

שרות המבחן מסר כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, זיהה את הבעייתיות באופן בו התנהל והביע חרטה על כך. בנוסף, התרשם שרות המבחן כי הנאשם גילה יכולת הבנה למשמעות עבירות מסוג זה, וכיום הוא ער לבחירה המכשילה שעשה. נמסר כי הנאשם נעדר דפוסים אנטי סוציאליים באישיותו, בעל תקשורת בין אישית טובה, תפקודו תקין והוא מגלה גם התמדה במסגרת התעסוקתית. עוד התרשם שרות המבחן כי מדובר בצעיר בעל רמת מעורבות גבוהה כלפי החברה, המתנהל בחייו מתוך ערכים ועמדות פרו-חברתיות. שרות המבחן התרשם כי הנאשם מכון את מאמציו לאורח חיים נורמטיבי ויצרני, וכי ההליך המשפטי נחוץ עבורו כמשמעותי והרתעתי. לאור כל האמור, נמסר כי הערכת שרות המבחן לסיכון להישנות עברות דומות מצד הנאשם - נמוכה.

לסיכום הדברים, שרות המבחן התרשם כי במקרה זה עולים גורמי הסיכון על גורמי הסיכון, ההסתבכות הפלילית הינה נקודתית ואינה מאפיינת את התנהלותו של הנאשם בדרך כלל, והומלץ על ענישה שיקומית בדמוי של"צ, לצד התחייבות להימנע מעבירה דומה בעתיד.

באשר לשאלת הרשעת הנאשם בדין, עמד התסקיר על כך שמדובר בעבירה הראשונה שביצע הנאשם במהלך חייו, לקח אחריות מלאה על ביצועה וביטא תחושת חרטה. נוסף על כך, נמסר כי ההרשעה עלולה לפגוע בעתידו, תוך פגיעה מוחשית במקום עבודה אליו מתעתד הנאשם לשוב. בהקשר זה, נמסר כי על אף שלא הוצגו מסמכים המעידים על נזק שיגרם לו, העריך שרות המבחן כי אם יורשע הנאשם, עשוי הדבר לחבל בתהליך התפתחותו המקצועית בהמשך דרכו, ועל כן המליץ על אי הרשעת הנאשם בדין.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 25.1.23, טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב וב"כ הנאשם טען בעל-פה בפניו.

טיעוני ב"כ המאשימה

5.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שרות לצד עונשים נלווים, ביקשה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה, ולהטיל

עמוד 2

עליו עונש בתחתית המתחם לו טענה בדמיו מאסר על תנאי, צו של"צ בהיקף 150 שעות והתחייבות.

ב"כ המאשימה טענה כי על פי העולה מכתב האישום, הנאשם שהינו האחראי הבלעדי למעשיו, נשא על גופו סכין בעל להב מתקבעת באורך 9 ס"מ, וזאת בעיר נצרת בסמוך לאזור בו היו באותה עת הפגנות.

נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים של שלמות גופו של האדם, תחושת הביטחון האישי וכן תחושת הביטחון של כלל הציבור, והיכולת לנהל חיים שלווים ללא חשש מפרצי אלימות, כמו גם הסכנה בהסלמה של החזקת סכין לאירוע אלימות בעל תוצאות קשות.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טענה ב"כ המאשימה כי לנאשם אין הרשעות קודמות ואף יש לזקוף לזכותו את העובדה שהוא הודה ונטל אחריות ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

יחד עם זאת, בהתייחס לבקשת הנאשם לבטל את הרשעתו בדין נטען כי יש להותיר את ההרשעה על כנה בנסיבות ביצוע העבירה, ובהעדר ראיה לכך שייגרם לנאשם נזק קונקרטי כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה.

טיעוני ב"כ הנאשם

6.

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצת שרות המבחן, לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהסתפק בהטלת של"צ בהיקף 150 שעות והתחייבות.

נטען, כי הנאשם היה בן 21 בעת ביצוע העבירה, והוא כיום בן 24. הנאשם לקח אחריות מלאה, הודה במסגרת חקירתו הראשונה, אף ללא התייעצות עם עורך דין, הביע חרטה על מעשיו, וחסך זמן שיפוטי יקר.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שיתף פעולה עם שרות המבחן, שהגיש תסקיר חיובי מאוד. צוין כי בדיקות השתן שלו נקיות. נטען כי הנאשם הינו צעיר שכל העתיד לפניו, עוסק בהתנדבות ומעונין לחזור לעבוד בתחנת כיבוי האש, כאשר הרשעתו בדין תסגור בפניו את אפשרות זאת.

לאור הנתונים החיוביים של הנאשם, ביקש ב"כ כי בית המשפט יאמץ את המלצת שרות המבחן, יבטל את הרשעתו, ויטיל עליו עונש כמפורט לעיל.

דברי הנאשם

7.

הנאשם אמר שהוא טעה ולא חשב נכון, ובדיעבד לא היה מתנהג באותו האופן. עוד מסר כי ביקש לחזור לעבודתו בכיבוי אש, ונאמר לו שהדבר אינו אפשרי כל עוד יש לו תיק פלילי. הנאשם אמר כי לא ציפה להגיע למצב בו הוא עומד בפני בית המשפט אפילו בחלומות שלו, והוא מבטיח שלא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים הנפגעים

8. רבות נאמר על הצורך להילחם בתופעה ההולכת ומתפשטת של החזקת סכין או אגרופן ברשות הרבים, כדי להקטין את הסיכוי שבשליפת הסכין או האגרופן לשם שימוש כוחני ואלים.

הערך החברתי המוגן באמצעות האיסור על החזקת סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו של אדם, הוא ערך ההגנה על שלמות גופו של האדם, תחושת הביטחון האישי, תחושת הבטחון של כלל הציבור, והיכולת לנהל חיים שלווים ללא חשש מפרצי אלימות.

המקרים, בהם נשלפת סכין בסכסוך מתפרץ, הם רבים, ותוצאותיהם הן לפעמים פגיעה קשה בגוף ובחיים.

לעניין זה ראו את רע"פ 7484/08 פלוני נגד מדינת ישראל (22.12.09):

"יש להסכים גם עם טענת המשיבה לפיה פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקת סכין, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסכין שימוש פסול, אלא גם מעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצריו של אדם. האיסור הפלילי על החזקת סכין (והוא הדין לגבי אגרופן הנזכר אף הוא בסעיף 186(א)) ברשות הרבים, נועד להתמודד כאמור עם תופעת ריבוי הסכינים ולהקטין את הסיכוי לשליפתה של הסכין מכיסיו של בעליה לצורך שימוש פסול ופוגעני בה. גם אם החזקת הסכין כשלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאל לתגרה אלימה, משעה שפוטנציאל שכזה התעורר, נוכחותה של הסכין בזירת האירוע עשויה לתרום להתלקחות הרוחות ולהשתלהבות מצד האוחז בסכין. אכן, החזקת הסכין במקום בו קיים פוטנציאל לאלימות מעצימה את ההסתברות להתפרצות האלימות."

וראו עוד בהקשר זה דברי כב' השופט גרוסקופף, בפסיקה מהעת האחרונה, ע"פ 5262/21 קאיד אבו סבילה נגד מדינת ישראל (16.5.22):

"עוד יש לתת משקל לכך שהמערער ביצע את העבירה תוך שימוש בסכין, לאחר שהרשעתו האחרונה כללה הרשעה בעבירה של החזקת סכין לצד עבירות נוספות של חבלה ופציעה, בגין היה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה בר הפעלה. בהקשר זה, מקובלת עליי קביעתו של בית המשפט המחוזי כי בכך יש כדי ללמד על "תרבות סכין נפסדת" במעשי המערער (גזר הדין, עמוד 10), וגם נגע רע זה, יש לבער מן היסוד (ע"פ 6557/17 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (10.1.2018); ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 60 (25.6.2013))."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

9. הנאשם החזיק ברשותו סכין מתקבעת, שאורך להבה 9 ס"מ.

הנאשם החזיק את הסכין בעיר נצרת, בעת שהיו הפגנות בקרבת מקום.

מדובר בסיטואציה המקימה סיכון מוגבר, עוד מעבר לסיכון האינהרנטי שבהחזקת סכין בשגרה. הפגנה יוצרת מעמד שיש בו פוטנציאל לחיכוכים ולאלימות, וסכין עלולה, במקרה של עימות, לשמש לפגיעה. הסיכון בנסיבות אלה הנו סיכון מוחשי, ואולם אין אינדיקציה או נסיבה מחמירה לגבי סכסוכים של הנאשם, או לגבי כוונה שלו להשתמש בסכין.

לדברי הנאשם, הסכין הגיעה לידיהו במקרה, זמן קצר לפני שנתפס עם הסכין על גופו, כשאסף את הסכין משני נערים שפגש בדרכו, והיה בכוונתו, לדבריו, לזרוק את הסכין לפח אשפה. נסיבות אלה, לגבי האופן בו הגיע הסכין לידי הנאשם, אינן מוסכמות, ולא ניתן להתייחס אליהן כעובדה. מעבר לכך, התיאור העובדתי מעורר ספקות וסימני שאלה.

לא מדובר בעבירה מתוככמת, ואולם ככלל, הצטיידות בסכין, במיוחד טרם הגעה לאזור של הפגנה, מלמדת על תכנון מסוים. הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירה והוא נושא במלוא האחריות על ביצועה.

העבירה נעדרת נסיבות חמורות, בהיעדר נתון על כוונה לעשות שימוש בסכין, וחומרתה היא בעצם ההצטיידות בסכין ובנשיאתו בקרב ציבור.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. מעיון בפסיקה שניתנה בגין החזקת סכין למטרה לא כשרה, עולה כי בתי המשפט הטילו עונשי מאסר מותנה ושל"צ ועד מאסרים קצר בפועל, לרבות בדרך של עבודות שרות, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

11. **ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:**

א. עפ"ג (מחוזי חיפה) 43756-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.4.13) - המשיב הורשע בבית משפט השלום, לאחר שמיעת ראיות, בהחזקת סכין מתקפלת על גופו. על המשיב, בעל עבר פלילי, נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל והפעלת עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים, במצטבר.

עמוד 5

ערעורה של המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי העמיד את עונשו של המשיב על 7 חודשי מאסר בפועל, והורה על הפעלת המאסר המותנה, במצטבר, כך שבסך הכול ירצה המשיב 13 חודשי מאסר בפועל.

ב. ע"פ (מחוזי נצרת) 11180-01-13 מדינת ישראל נ' סמילה (18.2.14), שם קבע בית-המשפט המחוזי מתחם עונש הולם הנע בין שני חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, בעבירה של החזקת סכין בעלת להב באורך 10 ס"מ, בנסיבות בהן נשא המשיב את הסכין במרכז מסחרי בשעת לילה. על הנאשם הוטלו שני חודשי מאסר בפועל (מאחר ולא נמצא כשיר לביצוע עבודות שרות).

ג. עפ"ג (מחוזי מרכז) 9095-02-11 תמים מסארוה בן מוחמד נגד מדינת ישראל (17.5.11), המערער, בעל עבר פלילי, הודה והורשע בעבירת החזקת סכין. בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס.

ד. ת"פ (עכו) 3185/06 מדינת ישראל נ' מראגן (15.1.08) - המבקש הודה והורשע בעבירת החזקת סכין, לאחר שהחזיק בסכין בכיכר בית העלמין בכרמיאל ולא הצליח להוכיח כי החזיקה למטרה כשרה. בית המשפט השלום גזר עליו חודשיים מאסר בפועל ו- 7 חודשי מאסר על תנאי. נקבע, בין היתר, כי על הענישה בעבירה של החזקת סכין לכלול עונש מאסר בפועל, שלא בעבודות שירות, על מנת למגר את התופעה של הצטיידות בסכין ברשות הרבים. ערעורו לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון, נדחו (ר' רע"פ 2932/08 מוחמד מרגאן נגד מדינת ישראל (12.06.08)).

ה. ת"פ (נצרת) 57553-12-12 מדינת ישראל נ' לאשין (12.3.15) - הנאשם, צעיר בן 20, הורשע בעבירה של החזקת סכין. בית-המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ל-12 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בעברו של הנאשם אשר כלל הרשעה אחת קודמת המורכבת ממספר תיקים בגינה ריצה מאשר בפועל, הטיל עליו 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי וקנס.

12. ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה לעניין העונש. ניתן לעיין, בנוסף, בפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 1949/15 אימן תקרורי נ' מדינת ישראל (2.4.15), שם הרשיע בית המשפט המחוזי את המשיב שהינו צעיר חיובי ונעדר עבר פלילי, אשר החזיק בדלת תא הנהג ברכבו אגרופן מתכת, לאחר שבית משפט השלום נמנע מהרשעתו, והטיל עליו צו של"צ בהיקף של 120 שעות. בית-המשפט המחוזי לא התערב ברכיבי הענישה. בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 529/10 **שאלתיאל נ' מדינת ישראל** (1.2.10), שם בית-משפט השלום נמנע מהרשעתו של המבקש, שהורשע בעבירה של החזקת סכין, והטיל עליו **של"צ בהיקף של 180 שעות**. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, הרשיע את המבקש בעבירה, והותיר את העונש על כנו. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, בקבעו, בין היתר כי **"עצם החזקתה של סכין, היא שהופכת אותה לזמינה ומדיניות הפסיקה להחמרה בגין עבירות אלה אינה מאפשרת ויתור על הרשעה"**.

ג. ע"פ (מחוזי נצרת) 8001-09-15 **יגאל שיטריט נגד מדינת ישראל** (24.11.15), המערער, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת אגרופן במקומות שונים ברכבו. בית המשפט גזר עליו **4 חודשי מאסר על תנאי, של"צ בהיקף של 60 שעות והתחייבות**. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה לאחר שחזר בו ממנו.

ד. ת"פ (נצרת) 10726-11-15 **מדינת ישראל נ' יאגודייב** (2.11.16) - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירה של החזקת סכין, לאחר שנמצא מחזיק במהלך משמרת לילה בסכין מתקבעת שאורך להבה כ-7 ס"מ, וריח אלכוהול נודף מפיו. בית-המשפט קבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על מאסר על-תנאי. **הוטלו 8 חודשי מאסר על-תנאי, קנס בסך 3,000 ₪, והתחייבות בסך 5,000 ₪**.

ה. ת"פ (נצרת) 7334-05-16 **מדינת ישראל נ' ירדאו** (25.1.17) - נאשם, ללא עבר פלילי, הורשע בעבירה של החזקת סכין לאחר שנתפס וברשותו סכין מתקבעת באורך של 8 ס"מ. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי לבין 12 חודשי מאסר **והוטלו 4 חודשי מאסר על-תנאי, קנס בסך 1,000 ₪, והתחייבות בסך 2,000 ₪**.

ו. ת"פ (נצרת) 35674-05-12 **מדינת ישראל נגד לואי רואשדה** (1.6.14), הנאשם, יליד 1991, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בהחזקת אגרופן שלא כדין. הצדדים הגיעו להסדר לעניין העונש, בית המשפט קיבל את ההסדר וגזר עליו **חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, 4 חודשי מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות**.

13. **לאור האמור לעיל, אני קובעת, בהתאם לעמדת המאשימה המקובלת עלי, כי מתחם העונש ההולם לעבירת החזקת הסכין בנסיבות העניין דנן, נע בין עונש של מאסר מותנה ועד לשישה חודשי מאסר בפועל, הניתנים לריצוי בעבודות שרות.**

שאלת ביטול ההרשעה

14. אקדים ואומר כי לא ראיתי לבטל את הרשעתו של הנאשם בנסיבות שכאן. הכלל בהליך הפלילי הנו כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין. הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, שנקבע בהלכת כתב (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97)), קובע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.

ברע"פ 1439/13 אליהו קשת נגד מדינת ישראל (4.3.13), חזר בית המשפט העליון על ההלכה שנקבעה בהלכת כתב:

"כפי שכבר קבעתי במקום אחר, הכללים בסוגיית ההימנעות מהרשעה הותוו על-ידי בית-משפט זה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, בו נקבע, כי הימנעות מהרשעה תתאפשר בהתקיימם של שני תנאים מצטברים: ראשית, על עצם ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם; ושנית, סוג העבירה המיוחסת לנאשם, מאפשרת להימנע, בנסיבות המקרה, מהרשעה, וזאת, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים..."

בהתאם לדברים, יש לערוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעת מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם. בהמשך לכך, על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן יגרם לו נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל (1.1.13):

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

15. מדובר בעבירה נפוצה וחמורה, בעיקר בקרב צעירים. האיסור החזקת סכין נועד למנוע אלימות חמורה ופוגענית. ביטול הרשעה בעבירת החזקת סכין הוא נדיר ביותר. נדרש מסר עונשי והצהרתי ברור, המגנה את התופעה שבה אנשים מתחמשים בסכינים. על ביהמ"ש להבהיר שיש לגדוע את התופעה של בחזקת סכינים, אשר התפשטה, ובקבוצות שונות מגיעה לכדי הרגל ואף אופנה. על המסר להבהיר כי מי שמחזיק סכין מבצע עבירה חמורה. מסר זה נדרש כדי להשתית מוסכמה חברתית שסכינאות היא שלילית, ושמי שמחזיק בסכין יסומן בהרשעה פלילית.

ראה לעניין זה את דברי ביהמ"ש העליון בעניין תקרורי שלעיל, שהוזכר בסעיף 12(א), שם התבטלה החלטת ביהמ"ש קמא לסיים הליך ללא הרשעה בגין החזקת אגרופן, וצוין כי מדובר בעבירה חמורה אשר ביטול הרשעה

בגינה אינו הולם.

16. באשר לנזק שצפוי להיגרם לנאשם אם הרשעתו לא תבוטל, הסנגור טען כי הרשעה תפגע ללא ספק בעתידו של הנאשם. לטענתו, כפי שמסר שרות המבחן, לומרות שלא הוצגו מסמכים התומכים בפגיעה קונקרטית בנאשם, הרשעתו עשויה להשליך על עתידו במקום העבודה אליו הוא שואף לחזור - בכיבוי אש.

17. לאחר ששמעתי את דברי הנאשם ובקשתו, ואף עיינתי בהמלצת שרות המבחן, לא שוכנעתי כי הוכחה פגיעה קונקרטית בנאשם, ולא מצאתי לבטל את ההרשעה תוך ששקלתי את מאזן הפגיעה בנאשם אל מול חומרת העבירה. הנאשם לא הציג כל מסמכים התומכים בטענותיו כי יגרם לו נזק קונקרטי, כפי הנדרש לפי הפסיקה. השאלה אם לקבל את הנאשם לשורות מכבי האש תהיה נתונה לשיקול דעתו של הגוף המעסיק, ואין לתת לשאלה זו משקל מכריע עד כדי ביטול ההרשעה.

לאור האמור, הרשעת הנאשם נותרת על כנה.

גזירת עונשו של הנאשם

18. הנאשם בן 24, רווק תושב נצרת, לקח אחריות מלאה והודה בהזדמנות הראשונה אף ללא תיקון של כתב האישום, בהודאתו חסך זמן ציבורי יקר.

מתסקיר שרות המבחן עולה כי מדובר בצעיר נורמטיבי, ללא עבר פלילי, העובד בחברה שבבעלותו בתחום המשלוחים, מתנדב בכיבוי אש ובתחום הזה היה מעוניין להתפתח בעתיד.

בדיקות השתן של הנאשם יצאו תקינות, נשלל שימוש בחומרים פסיכו אקטיביים.

הנאשם שיתף פעולה עם שרות המבחן, אשר התרשם כי מדובר באדם שמתנהל בחייו מתוך ערכים ועמדות פרו- חברתיות, שאורח חייו נורמטיבי ויצרני, וכי ההסתבכות נשוא כתב האישום הינה נקודתית ולא מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל. עוד נמסר כי הנאשם מתנדב בקהילה בכיבוי אש. שרות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות עבריות מצדו של הנאשם הינו נמוך, והמליץ על ביטול ההרשעה ועל של"צ.

19. בסיכום כלל הנתונים, סברתי כי במקרה דנן הנאשם זכאי לענישה בקצהו הנמוך של מתחם הענישה. מלבד עניין ביטול ההרשעה, החלטתי לקבל את המלצותיו של התסקיר החיובי. משהחלטתי להותיר את ההרשעה על כנה, יתווסף לענישה רכיב של מאסר מותנה, ולכן החלטתי כי יש ללכת לקראת הנאשם ולוותר על רכיב השל"צ, אשר הומלץ לצד המלצה לבטל הרשעה.

סוף דבר

20. לאור כל האמור, אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מהיום עבירה של החזקת סכין או אגרופן.

ג. הנאשם יתחייב להימנע במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום מלעבור על עבירות לפי סימן ט' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ואם יפר ההתחייבות יישלם 3,000 ₪. אם לא יתחייב יאסר לשבעה ימים.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.